

Universitätsbibliothek Paderborn

Sancta Communitas, In Paupertate religiosa inviolata

Wissingh, Anton

Coloniae Agrippinae, 1699

Cap. IX. De studio orationis, amando à Superiore Regulari, pro spiritali
profectu suorum subditorum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49611](#)

leniter castigatus exhibet reverentiam castiganti : asperitate autem nimia increpationis offensus , nec increpationem recipit , nec salutem. Et S. Gregor. l. 19. moral. Regat disciplina vigor mansuetudinem , & mansuetudo ornet vigorem ; & sic alterum commendetur ex altero , ut nec vigor sit rigidus , nec mansuetudo dissoluta . h. i.

CAPUT IX.

De studio Orationis , amando à Superiore Regulare , pro spiritali profectu suorum subditorum.

I. NB. Q^{uod}oniam (ut ait Dionys. Cartus. a. 21. de reformat. Claustral.) sine auxilio gratiae Dei nil meritorie agere possumus , immo nec cogitare ; quò major res est reformatio communis , eò amplius dependet à Deo , & tanto plus necessarium est speciale subsidium directionis , & cooperationis Spiritus S. Hinc maximè intendat orationi diu , noctuque , ut mediante illâ ut fistulâ seu canali , desuper exspectet cælestis gratiæ irrigationem pro suo , suorumque subditorum cordibus , & potissimum per orationis devotam & humilem instantiam confidat in divino præsidio , consilio , & auxilio : Nam sine me nihil potestis facere. Joan. 15. 5. Quid juvat plantare , rigare , clamare , sudare , nisi incrementum det Deus ? 1. Cor. 3. Frustra vox mea ad aures vestras loquitur , nisi cor intus à Deo tangatur , ait S. Gregor. Proinde , ad imitationem S. P. N. Francisci (c. 10. vitæ) Sit &

Aa

con-

contemplanti oratio solatum ; sit & operanti praesidium. Hic Seraphicus noster Fundator orationis gratiam viro religioso (maximè Superiori) desiderandam super omnia firmiter afferrebat. h. i.

II. Studium autem orationis , seu devotionis ad Deum ideo per maximè necessarium est Superiori Regulari , quia (ut inquit Doctor Seraphicus in Ala 6ta) Per ipsum zelus justitiae accenditur , piezas compassionis infunditur , patientia robatur , exemplum bonum conditur , discretio clarificatur : ipsaque devotio ad Deum est unctio Spiritus , docens de omnibus quæ expediunt saluti. h. i. Pergit Ic.

III. Est enim Prelatus mediator inter Deum & subditos , ut , sicut negotium Dei gerit apud illos , dendo , corrigendo , sursum agendo ; ita etiam negotia eorum studeat apud Deum fideliter promovere , placando , gratiam impetrando , & conservando in malo. Deuter. 5. Ego sequester & medius fui inter Deum & vos . -- Quod si Prelatus præpeditur variis curarum distractionibus , speciali devotioni sapienter intendere ; saltem interdum opportune videlicet , quasi furtim & raptim ad orationis studium se conferet , ne omnino refrigescat , ne in dissuetudine orandi veniat , ne Deo alienus efficiatur , ne gratia divina propitiationis ei quasi insensibiliter subtrahatur. Unde Moyses cum per populi negotia exterius vocaretur , crebro in tabernaculo fœderis ad Dominum recurrit , familiare ipsius colloquiū ibi expetens , quō intrinsecus in spiritu reficeretur. Dominus quoque diebus prædicans turbis , noctibus in orationibus solum pernoctavit. h. i. Pergit ulterius.

IV. Et licet parva detur mora Prelato orandi ; tamen ,

tamen, quia pro aliis debet ex officio orare, datur ei quandoque propter alios copiosior orandi gratia; ut, quibus prodest agendo, possit etiam orando prodesse. Tantum non negligat querere, nec abjiciat, cum offertur, ne ex merito ingratitudinis ab eo gratia elongetur. Assidua devotio semper ei debet adesse, sicut & quibuslibet proficere volentibus in religionis virtute---uti & continuum studium Deo placendi in omni actione vel locutione, ut semper quasi in ejus praesentia caveat, unde ei displiceat, & doleat si forte fecerit, & studeat, in quo & qualiter ei possit magis placere. 2. Cor. 5. Contendimus sive absentes, sive praesentes placere illi. h. i. Insuper requirit Doctor Seraphicus; ut

V. Omnia agenda oratione saltem mentali præveniat: ad omnes eventus oratione se præmuniat: omnia beneficia gratiarum actione prosequatur, ac laude divina. Agenda petat à Domino in sibi salubriter inspirari, eventum dirigi ad salutis profectum, beneficia augeri & conservari. Sicut enim nauta prævidens tempestatem festinat sapienter ingredi portum securum; ita Religiosus (maxime superior) ad orationis portum continuè configiat, ubi omnes periculorum collisiones evadat: & in omnibus agendis semper plus orationi fidat, quam propriae industrie vel labori. 2. Paral. 20. 12. Cum ignoramus, quid agere debeamus, hoc solum habemus residui, ut ad te oculos nostros dirigamus, videlicet in oratione. Subdit S. Doctor: Licet autem omnes qui præsunt animabus, has virtutes non possint omnes aequaliter habere; tamen omnino necessarium est eis aliquatenus non carere, tam pro fructu adificationis

illorum, quibus præsunt, quam propriæ salutis profectu. h. i. Tandem concludit.

VI. Quilibet etiam Religiosus, qui seipsum habet regere, & de sui ipsius regimine rationem Deo est redditurus in extremo examine, his pennis Galis, quantum sibi met indiget, debet adornari, & in superna sublevari, ut sit 1. fervens in iustitia, 2. compatiens proximis propter Deum, 3. patiens in adversis, 4. bono exemplo alios adificans, 5. circumspectus in omnibus, & 6. super omnia Deo per orationis studium familiariter adherens; qui eum in omnibus protegat, dirigat, & promoveat, & tandem ad cælestia evolare faciat. Amen. Hucusque Seraphicus Doctor.

VII. Aliorum quoque orationibus non intermittat incepturn negotium communis salutis, Deique causam recommendare: precatores imploret Ecclesiæ filios, ait S. Ambrosius: *Impossibile autem est, multorum preces non exaudiri;* ut ait S. Hieron. Ad exemplum itaque S. P. N. Francisci (c. 12. vitæ) aliorum pro se preces exposcat, de quo S. Bonav. Ic. *Fidelis revera famulus & minister Christi Franciscus, ut cuncta fideliter & perfectè perageret, illis potissimum virtutum exercitiis intendebat, quæ, sacro dictante Spiritu, Deo suo magis placere cognoverat.* Qua de re contigit illum in magnam dubitationis cuiusdam agoniam incidere: quā multis diebus ab oratione rediens terminandam fratribus sibi familiaribus proponebat. Quid, inquit, Fratres consulitis? quid laudatis? --- Misit quoque ad Fr. Silvestrum, qui tunc in monte supra Assisium jugiter orationi vacabat, ut divinum su-

per

per dubitatione hujusmodi responsum perquireret.--
Hoc ipsum demandavit Sacrae Virgini Clara, ut per
aliquam puriorem & simpliciorem NB. de virgi-
nibus, sub ipsis disciplina dogentibus, & ipsa cum
Sororibus aliis orans, super hoc exquireret Domini
voluntatem. h. i.

VIII. Hoc orationis studium pro salute o-
vium sibi concreditarum & exercuit, & docuit
D. Bern. epist. 201. ad Balduinum Abbatem Rea-
tini Monasterii. In his duobus mandatis, verbi
scil. atque exempli, summam tui officii ad consci-
entia securitatem pendere intellige. Tamen si sa-
pis, junge & tertium, studium videlicet orationis, ad
complementum utique trina illius repetitionis
in Evangelio de pascendis ovibus, (Ioan. 21. Petre
amas me? pasc oves meas) in hoc noveris illius tri-
nitatis Sacramentum in nullo frustratum a te, si
pascas verbo, si pascas exemplo, pascas & sanctorum
fructu orationum: manent itaque tria haec, ver-
bum, exemplum, oratio: major autem his est ora-
tio. Nam et si vocis virtus sit opus: & operi
tamen, & voci gratiam, efficaciam
que promeretur oratio.

h. i.

